

[Finansministeren.]

praktisk Betydning; det er aldrig den samme Situation, man staar overfor, Forholdene vil altid være anderledes end tidligere, og jeg tror derfor, at den Viden, man saaledes kan skaffe sig, ikke er saa særlig betydningsfuld. Jeg vil snarere tro, at man ved saaledes at kaste sig over ganske specielle Punkter og stole paa, at de angiver bestemte Retningslinier, kunde berede sig selv større Skuffelser end ved at tage et almindeligt samlet Skøn over Tingene og lade sig vejlede deraf.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard synes aabenbart at mene, at en Finansminister skal være en Slags Profet, som er i Stand til og hvis væsentlige Opgave er at skue ud i Fremtiden og der aflæse de forskellige Bevægelser i Finanslovens Tal. Jeg tror ikke, det er Finansministerens væsentligste Opgave; jeg tror i det hele taget ikke, der paa det Punkt er en Opgave, der er saa betydningsfuld, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard tror, og skulde det ske, hvad det ærede Medlem jo af og til selv har antydnet, at det ærede Medlem kunde blive Finansminister, vil jeg dog raade ham til, at han ikke anvender al sin Tid paa at foretage saadanne Beregninger og Undersøgelser, men ogsaa søger at faa noget af Tiden til at gaa med de almindelige og betydningsfulde Opgaver for en Finansminister, nemlig at sørge for at holde saa god Orden, som muligt er, i Aarets og i den daglige Økonomi. Jeg maa sige, at efter de Udtalelser, det ærede Medlem i Dag fremsatte, vilde jeg nære endnu større Betænkeligheder ved at se det ærede Medlem som Finansminister, end jeg har gjort tidligere, for det forekommer mig, at det ærede Medlem har nogle fantastiske Forestillinger om, hvilke Opgaver der paahviler en Finansminister.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvorledes jeg saa paa Spørgsmaalet om Statens Formuebudget i Forhold til Statens Driftsbudget, og det ærede Medlem anmodede mig om, naar jeg til Efteraaret skulde forelægge et Finanslovsforslag, at fremsætte mine Synspunkter om Formuebudgettets Forsvarlighed, saaledes som det nu opstilles. Det vil jeg gerne gøre, men jeg kan for Resten godt sige allerede nu, at jeg anser den Deling, der nu er, for at være en reel Deling mellem Driftsbudget og Formuebudget. Jeg behøver ikke at vente til Efteraaret med at sige, hvad jeg mener derom; jeg kan naturligvis ikke gaa i Detailler, men jeg anser den Deling, vi har, for at være virkelig rationel og for at være saa rationel, som man kan faa den.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde selv opmærksom paa, at der paa Formuebudgettet er optaget som Indtægt Arveafgiften med ca. 12 Mill. Kr., og jeg tror, det ærede Medlem eller andre ærede Medlemmer i dette Ting tidligere har betegnet denne Optagelse af Arveafgiften direkte paa Formuebudgettet som en Stødpude for Formuebudgettets Økonomi. Jeg er enig med de ærede Medlemmer, der har fremsat disse Udtalelser, i, at det er en saadan Stødpude, og skulde der være enkelte Punkter, enkelte Omraader paa Formuebudgettet, som man vilde sige maaske burde have været ført paa Driftsbudgettet og ikke direkte paa Formuebudgettet, saa forekommer det mig, at det er en meget væsentlig finansiel Trøst at vide, at der paa Formuebudgettet optages 12 Mill. Kr., som i de fleste andre Lande, vistnok alle andre Lande, optages som Indtægt paa Driftsbudgettet, men som her er i Stand til at dække eventuelle Bevillinger paa Formuebudgettet, som maaske burde være kommet paa Driftsbudgettet. Jeg kan i øvrigt tilføje, at jeg hvert Aar, naar jeg har med Finansloven at gøre, bestræber mig for at faa Udgifter, som der er Tvivl om, ført over paa Driftsbudgettet, fordi jeg mener, at man bør gaa saa langt til den Side, som det er teoretisk og praktisk forsvarligt, og navnlig bør man i Almindelighed ikke lade mindre Udvidelser eller store Istandsættelser staa paa Formuebudgettet; i Almindelighed mener jeg disse bør staa paa Driftsbudgettet. Jeg tror derfor, man kan sige, at Formuebudgettet i Virkeligheden giver Udtryk for det, det skal give Udtryk for, nemlig Bevægelser i Statens Formue. Om saa de Ting, man anvender Formuebudgettets Bevillinger til, er af den Art, at de senere giver Staten Indtægt, er et andet Spørgsmaal, men jeg maa bede ærede Medlemmer om ikke at blande dette sammen med Spørgsmaalet om, hvorvidt det er en Formuebevægelse eller ikke. Der er selvfølgelig mange Formuebevægelser, det vil sige Overførelser af Værdier fra at være likvide til f. Eks. at være fast Ejendom, som ikke er i Stand til at bringe Staten nye Indtægter, men det vilde dog være irrationelt at sige, at fordi de ikke bringer Staten Indtægter, skal de gaa over Driftsbudgettet. Jeg tror, at den Opstilling, som findes i Finansloven nu, tilstrækkelig haardt strammer Driftsbudgettet, tvinger Driftsbudgettet til at optage de Ting, som kan siges at høre til Aarets løbende Drift; andre Ting bør efter min Mening optages paa Formuebudgettet.